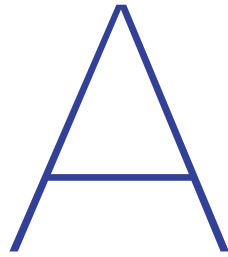

Waar de hemel de aarde raakt daar wordt de mens bewogen...

TON SCHULTEN

Woord vooraf

l van jongs af heeft Ton Schulten zich aangetrokken gevoeld tot schilderkunst en vormgeving. Op 53-jarige leeftijd kreeg hij een zwaar auto-ongeluk op Tenerife en lag hij lange tijd in coma. Daaruit ontwaakte hij als een nieuw mens. Hij werd schilder van het licht: dát is zijn geestelijke boodschap. Eerst was het zijn bedoeling om ooit priester te worden. Maar nu beschouwt hij het als zijn taak om met zijn schilderijen de boodschap van God (die het licht is) uit te dragen.

Veel afbeeldingen in dit boek verbeelden huizen, kerken en steden. Het leven van alledag wordt gepresenteerd, maar steeds weer in een nieuw licht: het licht van morgen en avond, het licht van Kerst, het licht van voorjaar, zomer en herfst. Steeds gaat het om het licht dat van God komt. Ton Schulten brengt het licht binnen in ons concrete leven: in het leven van de enkeling, maar ook in dat van de gemeenschap en van steden en landen. Kenmerkend voor zijn schilderijen is het diepe geloof dat het licht sterker is dan de duisternis. Dat is uiteindelijk ook de boodschap die Jesaja ons meegeeft met Kerst: ‘Het volk dat in duisternis ronddoelt ziet een schitterend licht. Zij die in het donker wonen worden door een helder licht beschenen.’ (Jesaja 9,1)

Ton Schulten heeft de bijbelse boodschap over het licht, dat voor ons in Jezus Christus is gaan schijnen, begrepen. Deze boodschap draagt hij op zijn manier

uit. Het is een boodschap vol vertrouwen en hoop. In zijn beelden van licht kunnen wij ook de liefde ervaren waarmee hij de huizen en woningen van de mensen schildert. Daarbij wil hij steeds het licht van de liefde naar binnen laten schijnen. Dit licht nodigt ons uit om ons leven en samenzijn met nieuwe ogen te zien. Eén schilderij noemt hij ook 'Mystiek'. Bij mystiek gaat het erom dat je ontwaakt tot de werkelijkheid. Het is de vaardigheid om alles te zien in het licht van God. Dan besef je, midden in de wereld, dat het licht van God alles omstraalt.

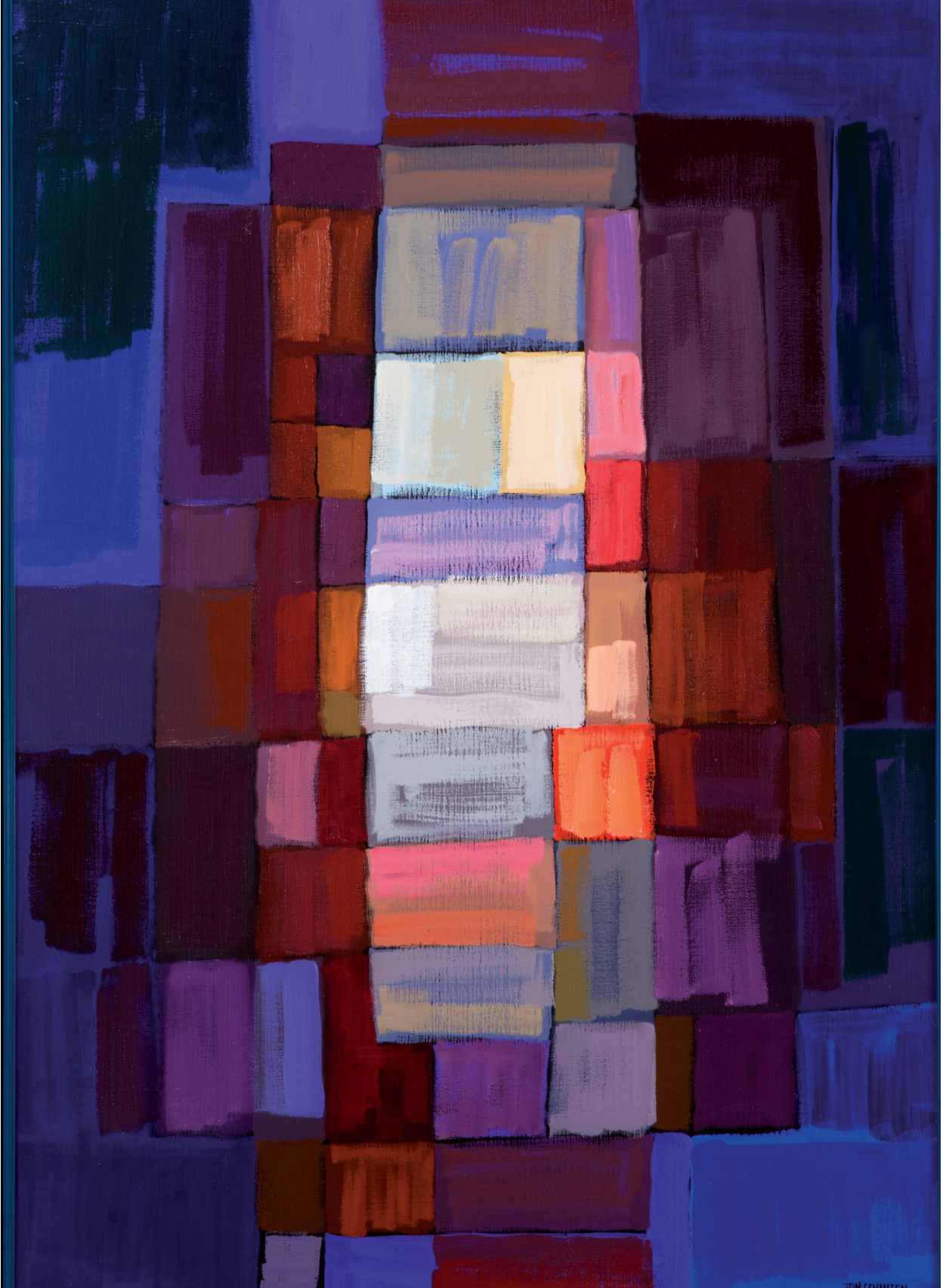
Ook een andere boodschap heeft Ton Schulten begrepen. In de brief aan de Efeziërs staat: 'Alles wat door het licht ontmaskerd wordt, wordt openbaar, en alles wat openbaar wordt, is zelf licht' (Efeziërs 5, 13-14). Ton Schulten stelt ons leven (vooral dat in de stad, dus het dagelijkse, wereldse leven) in het licht van God. De hele werkelijkheid van de mens legt hij bloot, zodat Gods licht daarin oplicht. Wat door Gods licht wordt verlicht, wordt zelf licht. Het licht op. Zo lichten de huizen en steden op die Ton Schulten schildert. Door het licht worden zij omgevormd en nu stralen zij zelf. Dat is een blijde boodschap voor ieder van ons: alles wat wij in Gods licht houden, kan in licht worden omgevormd. Dat geldt niet alleen voor onze sterke maar ook voor onze zwakke punten, niet alleen voor onze vrome maar ook voor onze wereldse kanten, niet alleen voor onze licht- maar ook voor onze schaduwzijden.

Allen die de schilderijen van Ton Schulten bekijken, wens ik daarom toe dat deze een plaats krijgen in hun innerlijk en dat de hoop en de liefde die in deze beelden

oplichten, zich diep in hun ziel nestelen. Dan gebeurt wat Plato over beelden zegt: zij brengen ons in contact met het oerbeeld dat God van ieder van ons voor zichzelf heeft gemaakt. De mystici stelden zich altijd voor dat dit beeld van licht vervuld was. In dit beeld op de bodem van onze ziel licht Gods heerlijkheid op, de *doxa theou*, die niet alleen heerlijkheid inhoudt, maar ook glans, licht en gestalte. Als wij door het bekijken van de beelden in contact komen met het oorspronkelijke, onvervalste beeld van God in onszelf, dan licht de onbedorven glans van God in ons op.

Ton Schulten verricht daarmee een echt priesterlijke taak: het heilige in de mens bewaren en beschermen, en de mensen die zijn beelden zien in aanraking brengen met het heilige in zichzelf. Want, zoals de Grieken zeggen: alleen het heilige kan genezing brengen. Zo gaat van deze werken iets van genezing uit. Mogen veel mensen die deze beelden bekijken tegelijk deze helende en verlichtende werking ervan in zichzelf ervaren.

Anselm Grün, OSB

Op de bodem van je ziel

Soms voel ook ik me alleen. Anderen lijken me niet te begrijpen, en willen constant iets van me. Maar hoe het met mij gaat, interesseert niemand. Hoe ik dan ook verlang naar de nabijheid van lieve mensen, ik bel geen vriend op. Ik houd het bewust vol om alleen te zijn en zie de eenzaamheid onder ogen. Ik concentreer me op mijn lichaam en voel waar deze droefheid zit. Meestal is het mijn borst. Dan ga ik met mijn bewustzijn deze droefheid binnen en neem ik ze waar. Ik laat ze toe, ze mag er zijn. Ja, mijn behoefte aan begrip, aan nabijheid wordt nu niet bevredigd. Ik blijf alleen met mijn gedachten en gevoelens, ga door deze gedachten en door dit verdriet heen en dring door tot de bodem van mijn ziel.

En dan geloof ik dat er in mij een ruimte van de stilte is. Op die plek op de bodem van mijn ziel woont God in mij. Daar ben ik in harmonie met mijzelf. Daar kom ik in contact met het oorspronkelijke en onvervalste beeld dat God zich van mij heeft gemaakt.

Tijd van verlangen

e adventsperiode die uitloopt op Kerst wekt in ons een verlangen op, dat onze voorouders al in hun adventsliederen en -rituelen uitgedrukt hebben. De adventstijd nodigt ons uit om thuis te komen bij onszelf en onze wortels te ontdekken. Met Kerstmis vieren wij dat het goddelijke kind in ons wordt geboren. Het kind laat ons zien dat wij ten diepste wortelen en houvast vinden in God. Die wil dat wij in de kersttijd over Hem nadenken, opdat Hij in ons steeds sterker wordt.

Daarom wens ik je toe dat je de donkere maanden van november tot februari op een nieuwe manier ervaart: als een periode om je eigen wortels te zoeken en te vinden, ze te reinigen en te zuiveren en te voeden met goddelijk leven. En ik wens je toe dat deze donkere maanden je wortels zo versterken dat het jaar een periode van bloei wordt, dat het heerlijke, krachtige en heilzame leven van God in jullie opbloeit en op die manier een zegen wordt – voor jezelf en voor andere mensen.

TOM SCHULTEN.

Feesten hebben een helende werking

Feesten brengen een essentieel aspect van onze ziel ter sprake. Een feest vier je alleen als je ervan kunt leven. Wanneer wij een feest vieren, komt in onze ziel iets belangrijks op gang. De gevaren die ons bedreigen, worden duidelijk, maar tegelijkertijd wordt ook duidelijk hoe we ze kunnen overwinnen.

Feesten hebben een helende werking. Want wanneer wij ons overgeven aan het ritme van deze feesten, krijgt onze ziel en daarmee ook ons lichaam een gezond ritme.

In de vele feesten van het kerkelijk jaar wordt steeds weer een nieuwe kant belicht en tot uiting gebracht: de adventstijd is de periode van wachten en hunkeren. Deze periode wil onze verslavingen weer omzetten in echt verlangen. Bij het kerstfeest gaat het om het nieuwe begin. Wij worden niet vastgepind op de geschiedenis van onze trauma's en verwondingen. God maakt in de geboorte van Jezus een nieuwe start. Wanneer Christus in ons wordt geboren, komen we in contact met het onvervalste en ongeschonden beeld van God in ons.